

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOTIIONAL]
PSALMII
CARTEA A PATRA

Psalmul 91

11 *Căci El va porunci îngerilor Săi să te pazească în toate căile tale ;
12 și ei te vor duce pe mâini,
ca nu cumva să-ți lovești piciorul
de vreo piatră.*
13 *Vei păși peste lei și peste năpârci
și vei călca peste pui de lei și peste șerpi.*
14 *„Fiindcă Mă iubește – zice Domnul –
de aceea îl voi izbăvi ;
îl voi ocroti, căci cunoaște Numele Meu.*
15 *Când Mă va chema, îi voi răspunde ;
voi fi cu el în strâmtorare,
îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.*
16 *Îl voi sătura cu viață lungă
și-i voi arăta mântuirea Mea.”*

Psalmul 92

Un psalm – O cântare pentru ziua
Sabatului

1 *Frumos este să laudăm pe Domnul
și să mărim Numele Tău, Preaînalte,
2 să vestim dimineața bunătatea Ta, și
noaptea, credincioșia Ta,
3 cu instrumentul cu zece corzi și cu lăuta,
în sunetele harpei.*
[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să
fie cu casa ta și cu tot ce este al
tău” !**
I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

4 *Căci Tu mă înveselești
cu lucrările Tale, Doamne,
și eu cânt de veselie,
când văd lucrarea mâinilor Tale.*
5 *Cât de mari sunt lucrările Tale, Doamne,
și cât de adânci sunt gândurile Tale !*
6 *Omul prost nu cunoaște lucrul acesta,
și cel nebun nu ia seama la el.*
7 *Dacă cei răi înverzesc ca iarba și dacă
toți cei ce fac răul înfloresc, este numai ca
să fie nimiciți pe vecie.*
8 *Dar Tu, Doamne,
ești înălțat în veci de veci !*
9 *Căci iată, Doamne, vrăjmașii Tăi, iată
vrăjmașii Tăi pier :
toți cei ce fac răul sunt risipiți.*
10 *Dar mie, Tu-mi dai puterea bivolului
și m-ai stropit cu untdelemn proaspăt.*
11 *Ochiul meu își vede împlinită
dorința față de vrăjmașii mei,
și urechea mea aude împlinirea dorinței
mele față de potrivnicii mei cei răi.*
12 *Cel fără prihană înverzește ca finicul
și crește ca cedrul din Liban.*
13 *Cei sădiți în Casa Domnului,
înverzesc în curțile Dumnezeului nostru.*
14 *Ei aduc roade și la bătrânețe,
sunt plini de suc și verzi,*
15 *ca să arate că Domnul este drept,
El, Stânca mea, în care nu este nelegiuire.*
[Continuarea în numărul viitor]



ANUL VIII, NR. 371, 18 DECEMBRIE 2022 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Pentru că oricine va vrea să-și scape
viața o va pierde ; dar oricine își va
pierde viața pentru Mine o va
câștiga. Și ce ar folosi unui om să
câștige toată lumea, dacă și-ar pierde
sufletul ? Sau ce ar da un om în
schimb pentru sufletul său ? Căci Fiul
omului are să vină în slava Tatălui
Său cu îngerii Săi ; și atunci va
răsplăti fiecăruia după faptele lui”.
[MATEI 16 : 25 – 27]

- Editorial
- Întâmplări cu tâlc
- Roger Williams
- Cum pot fi mântuiți ?
- Citirea Bibliei. Psalmii

Editorial. „Dar ceilalți nouă, unde sunt ?” [Luca 17 : 17]

În nord-estul înghețat al Siberiei trăiește sârmanul popor din Iakutsk. În patru luni scurte de vară smulg pământului cu o muncă grea, o pâine sărăcicioasă ; pe lângă aceasta se hrănesc din vânat și pescuit.

Printre iacuti există din timpurile vechi încoace mulți leproși. Izgoniți din casă și din sat, acești nenorociți se regăsesc în colibe mizere, singuratic. Nimeni nu îndrăznește să vină în apropierea lor; într-un anumit loc sunt puse alimente pentru săptămâni și luni, pe care ei le preiau.

Ei înșiși trebuie să-și repare colibele la timpul potrivit, să caute lemn de foc în pădurile îndepărtate și să se păzească de lupi și urși, musafiri frecvenți acolo.

În Evul Mediu lepra era răspândită în toate popoarele europene ; soarta bolnavilor nu era mai bună decât cea a iakuților.

Și în Germania leprosul era socotit mort din punct de vedere cetățenesc ; el era consacrat mizeriei de către preot, printr-o ceremonie funerară; la această ceremonie era aruncată o lopată de pământ pe picioarele lui, simbolul înmormântării.

Lângă toate orașele mari existau azile de leproși. Satele își adăposteau bolnavii în colibe pe câmp. Ei trebuiau să poarte haine negre și să-și vestească apropierea prin castaniete de lemn sau zurgălăi, ca oricine să poată să se ferească de ei.

Încetul cu încetul boala se întindea: degetele de la picioare, de la mâini, mâinile, picioare, membru după membru se desprindea, căzând de-a lungul anilor cu dureri de nespus din articulația sa.

Doisprezece până la optsprezece ani durează drumul lung al suferinței acestor bolnavi, începând din ceasul în care boala a fost recunoscută, când trebuiau să părăsească tot ce le-a fost prețios pe pământ, până atunci când moartea sfârșea lungul lor chin pământesc.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

O englezoaică ce a vizitat acel loc al nenorocirii din Siberia și a trăit timp de mai multe săptămâni cu acei nefericiți, i-a și fotografiat. Leproșii stau sau se târăsc în fața colibelor lor cu membrele mutilate sau cu fețele desfigurate de boală – astfel înțelegem mai bine ca înainte strigătul jalnic al acelor zece bărbați leproși despre care povestește Biblia că s-au întâlnit cu Isus, pe când străbătea Samaria și Galileea. Înfruntând asemenea suferințe, strigau din adâncul inimii : „*Isuse, Învățătorule, ai milă de noi !*”

Pentru ei nu mai exista nici un doctor și nici un om care să ajute, - atunci ochii lor L-au văzut pe Acela care a pus să se strige întregului popor : „*Orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățiți.*” (Matei 11,5). De aceea l-au implorat pe Isus pentru ajutor. Dumnezeu ne pune în mod deosebit în fața ochilor, în zilele noastre, seriozitatea acestui citat din Evanghelie.

Tocmai în ultima vreme au apărut și în Germania și anume, în Prusia de Est, numeroase cazuri de lepră. De aceea au fost chemați la Berlin medicii cei mai experimentați pentru consfătuire și sa hotărât înființarea de spitale de lepră într-un cadru izolat. Acești medici au stabilit din nou că lepra este incurabilă.

Biblia a avut dreptate : numai Dumnezeu poate să vindece lepra, ca și pe cealaltă boală care otrăvește totul, a cărei imagine izbitoare este lepra : păcatul. Păcatul a pătruns la toți oamenii, toți ne-am născut cu această boală distrugătoare – chiar și tu ! Oprește-te! Oprește-te ! Oare nu porți tu lepra păcatului în toate măduarele și în inima ta? Dar ascultă: Îl vei întâlni pe Isus. [Cont. într-un nr. viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 I Georg von Viebahn, BERLIN I 1909-1910 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

ÎNTÂMPĂRI CU TÂLC

Legenda spune că o femeie săracă cu un copil în brațe, trecând pe lângă o peșteră a auzit o voce misterioasă care i-a spus :

„Intră și ia tot ceea ce îți dorești, dar să nu uiți ceea ce-i mai important. Amintește-ți că după ce vei ieși poarta se va închide pentru totdeauna. Așa că profită de această oportunitate, dar nu uita ce-i mai important”.

Femeia a intrat în peșteră și a găsit multe bogății. Fascinată de aur și bijuterii, a așezat copilul pe o stâncă și a început să strângă de zor tot ce putea duce.

Vocea misterioasă i-a vorbit din nou : „*Ai doar opt minute !*” Când au trecut cele opt minute, femeia, încărcată cu aur și pietre prețioase, a fugit afară din peșteră și poarta s-a închis. Atunci și-a amintit că a uitat copilul înăuntru, iar poarta s-a închis pentru totdeauna. **Bogăția a durat puțin, iar disperarea pentru totdeauna.**

La fel se întâmplă de multe ori și cu noi. Avem aproximativ 80 de ani pentru a trăi în această lume și o voce ne amintește mereu : „*Nu uita ce este cel mai important !*”

Și cele mai importante sunt valorile spirituale, familia și copiii, viața, educația, bunul simț, reputația, dragostea, adevărul și demnitatea de om. În schimb câștigurile, bogăția, plăcerile materiale ne fascinează într-atât încât uităm de ceea ce este mai important. Așa ne risipim timpul și dăm la o parte esențialul : „*Mântuirea sufletului.*”

Să nu uităm niciodată că viața în această lume trece repede și că moartea vine când ne așteptăm mai puțin.

Iar când poarta vieții se închide pentru noi, nu ne mai folosesc la nimic regretele. Trăim într-o lume de probleme, neliniștiți, și toate numai pentru că am uitat ce este cel mai important : „*Mântuirea sufletului !*” „*Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta.*” (Faptele Apostolilor 16 : 31)

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 19

ROGER WILLIAMS

Un viscol cu lapoviță pătrundea până la os. El a luat-o spre sud-vest peste holde, prin păduri cu zăpadă mare.

Era în luna ianuarie 1636. Târziu noaptea, obosit fiind, a căutat să rupă crăci de brad și să-și facă un culcuș la un loc mai adăpostit.

De-odată a auzit ceva în urma lui. Întorcându-se a zărit pe servitorul său credincios că i-a călcat pe urme și l-a găsit.

În aceeași seară, Magistratul șef a poruncit căpitanului Wainwright să treacă cu corabia de la Boston peste golf la Salem să-l aresteze noaptea pe Roger Williams, să-l pună în cătușe spre a fi dus în Anglia.

Căpitanul a executat ordinul, dar nu l-a mai găsit pe Roger, căci acesta plecase.

A doua zi, Roger și-a continuat drumul ocolind tribul feroce al Pequților și în sfârșit după 14 săptămâni de pribegie, mult timp fără pâine, a ajuns la indienii Narragansett.

Aceștia l-au primit bine ca pe un frate. El era extenuat de puteri și aproape înghețat. Indienii i-au dat hrană și adăpost și l-au rugat să rămână ascuns la ei.

Mai târziu soția și alți membri ai bisericii din Salem s-au unit cu el în exil.

Prin luna iunie, Roger cu câțiva din aceștia cu o canoe au mers pe râu și au trecut de partea cealaltă.

Acolo au găsit un puternic izvor cu apă rece. Locul acesta îi fusese dăruit de Șeful Massasoit.

În timpul iernii, s-a iscat o neînțelegere între doi șefi de trib și era cât pe-acum să înceapă război, dar Roger s-a dus și la un șef și la celălalt și a mijlocit pacea.

Drept recunoștință Massasoit i-a dat pământul de pe malul estic al râului Seekonk. Atunci Roger a luat hotărârea să înființeze o colonie, unde toți cetățenii să se bucure de o deplină libertate religioasă.

Fiind sfătuit de guvernatorul Winthrop din Plymouth că și colonia din Massachusetts are pretenții la acel teren,

Roger a cumpărat de la Canonicus, un indian foarte temut, un mare teren în partea de vest a râului Mooshussuc și acolo au început să-și clădească locuințe. Era la o depărtare de 43 km de la Atlantic și 72 km de la Boston.

Noua colonie a fost numită Providence, ca mulțumire pentru mila providențială a lui Dumnezeu față de el, oraș providențial de scăpare pentru toți cei asupriți și prigoniți din pricina credinței lor.

El a anunțat că noua colonie va avea un guvern civil, dar nu va avea nici o autoritate în cele religioase, ci fiecare se va închina în felul lui, sau dacă vrea va fi liber să nu se închine ... [Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.*” [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.*” [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]